

og Følgebærdige, Theatrets ældre Kunstnere besidde, og saaledes bevare den Tradition, som udgjør en af Theatrets Hovedstøtter, deels at binde dets Kunstnere til sig, ikke blot hvor der er Spørgsmaal om Talenter af første Rang, men ogsaa hvor det gjaelder Kunstnere af 2den og 3die Rang, i saa lang en Aarrække som muligt. Med andre Ord, Ministeriet har stræbt at forene Kunstnerens og Theatrets færlige Interesser. Et Blik paa de ovenstaaende Exempler vil overbevise om, hvor stor Betydning begge disse Momenter have i den Alderdomsforsørgelse, Theatret efter det foreliggende Forslag kan byde sine Kunstnere.

Ministeriet holder sig overbevist om, at det vil erkjendes, at Vilkaarene ere saadanne, at de i Almindelighed ville skaffe Theatret ikke blot gode men de bedste Kræfter fremfor Secondtheatrene. Men hellerikke for den Kunstner, som i en modnere Alder træder i Theatrets Tjeneste kunne Vilkaarene, naar han forbliver der i en længere Aarrække, siges at være andet end gode. Herpaa giver Exemplet A. det nødvendige Beviis.

Endnu skal Ministeriet tilføie følgende Oversigt, som viser, hvortil Forsørgelsen kan stige for dem, som antagne med laveste Engagementsbeløb 500 Rbd. uden Jen, tænkes staaende paa samme Konning bestandig.

	Med det 15de Aar	Med det 20de Aar	Med det 25de Aar
vil Forsørgelsen blive i det 20 Aar	12,5		
— 25 —	29	12,5	
— 30 —	50	29	12,5
— 35 —	78,5	51	29
— 40 —	118,5	80	51
— 45 —	175	122,5	83
— 50 —	259	186	129,5
— 55 —	393	285	203
— 60 —	620,5	435	327

hvortil endnu kommer Forsørgelsen deels ved de ovenfor nævnte Obligations-Indkjøb til billigere Priis eller med høiere Rente, deels ved Arv efter § 14 og den deraf flydende Stigning af Livrenten.

Lørdet først antages, at disse Forsørgelsesvilkaar maae efter de hos os gjældende

Forhold ansees anstændige og under visse Eventualiteter gunstige, saa vil det neppe heller finde Banffelighed at godtgjøre, at det foreliggende Forslag bør foretrakkes for det tidligere.

Ministeriets Forslag gaaer ud paa, forsaavidt Forsørgelsen af Personalet steer efter § 9 1ste Stykke ved Henlæggelse af Theatrets egne Midler, at conservere denne Capital for Theatret. Herved maa det væsentligt komme an paa, hvad der opnaaes for Personalet ved at opoffre Capitalen og hvad, naar Capitalen conserveres. En Sammenligning vil godtgjøre, at den Kunstner, som i sit 25de Aar er engageret med 1,000 Rbd. erholder

	naar Capitalen indbetales til Livrenteanstalten	naar Capitalen conserveres
efter Forløb af 5 Aar. . .	31 Rbd.	25 Rbd.
— — 10 — . .	73 —	58 —
— — 15 — . .	132 —	102 —
— — 20 — . .	219 —	166 —
— — 25 — . .	350 —	259 —
— — 30 — . .	562 —	406 —
— — 35 — . .	925 —	654 —

Idet Ministeriet dog maa henvise til, hvad ovenfor alt er antydnet, at under visse Omstændigheder næsten det samme Udbytte kan erholdes, naar Capitalen indbetales i Livrenteanstalten og naar den omsættes i Obligationer, og at de i sidste Række opførte Beløb kun ere Minima, skal man tilføie, at selv om Conserveringen af Capitalen virkelig gav nogen Forskiel, vilde det formentlig ikke have nogen Indflydelse paa Engagementsbeløbenes Størrelse, i ethvert Fald ikke i Sammenligning med, hvad Conserveringen af Capitalen i Tiden vil yde Theatret. Naar nemlig først den Tid er forløben, i hvilken de maae antages at udbøe, som første Gang have indgaaet Contract paa 5 Aar, eller hvis de i 1870 antages at være i 25 Aars Alderen da om 45 Aar, naar alle ere over 70 Aar, vil der gjennemsnitligt hvert Femaar indflyde i Theatrets Kasse, alt hvad der i Femaaret 1870—75 er henlagt.

Efterhaanden naar Engagementsystemet heelt er indført, vil med 5aarige Engagementer falde 17,000 Rbd. aarlig til Fornælse, og den Sum, der i et Femaar bliver Gjenstand